

Sygn. akt: X C 2103/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) **Banku S.A. we W.**

przeciwko **A. G. (1), S. S. i I. G.**

o zapłatę

orzeka:

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank Spółka Akcyjna we W. wniósł 15 maja 2015 r. pozew (uzupełniony 15 lipca 2015 r.) o solidarną zapłatę kwoty 700,74 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu, przeciwko pozwanym S. S., A. G. (2), I. G..

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzona kwota stanowi niespłaconą część pożyczki, który zaciągnął zmarły już J. S., a pozwane, które są spadkobiercami zmarłego są z tego tytułu solidarnie zobowiązane do jej uregulowania.

Dnia 5 sierpnia 2015 r. Referendarz Sądowy w tutejszym Sądzie wydał nakaz zapłaty zgodny z żądaniem pozwu, który ze względu na skuteczne wniesienie przez pozwane utracił moc.

W uzasadnieniu sprzeciwu przyznano, że pożyczka rzeczywiście została przez zmarłego J. S. zaciągnięta, jednakże pożyczka została ubezpieczona w ramach umowy ubezpieczenia zawartej pomiędzy powodem a T. A., a składka na ten cel w wysokości 666,97 zł została pobrana, co potwierdza umowa.

Powód w piśmie procesowym z dnia 27 stycznia 2016 r. ustosunkowując się do treści sprzeciwu wskazał, że pożyczka była ubezpieczona i powód wywiązał się z obowiązku zgłoszenia roszczenia do ubezpieczyciela z tytułu zgonu pożyczkobiorcy, jednakże decyzja T. A. odnośnie wypłaty świadczenia była negatywna.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) Bank Spółka Akcyjna we W. dnia 23 lutego 2007 r. udzielił J. S. pożyczki w wysokości 3.859,97 zł, która miała być zgodnie z umową spłacona w 36 ratach.

Pożyczkodawca pomniejszył kwotę pożyczki o:

- a) Opłatę przygotowawczą za rozpatrzenie wniosku oraz sporządzenie i zawarcie umowy kredytu w kwocie 40 zł
 - b) Prowizję bankową od udzielonego kredytu w kwocie 153 zł
 - c) Koszty ustanowionych zabezpieczeń w kwocie 0 zł
 - d) Składkę ubezpieczeniową w kwocie 666,97 zł,
- pozostawiając pożyczkobiorcy do dyspozycji kwotę 3.000 zł.

Przy zawieraniu umowy pożyczki pożyczkobiorca przystąpił do ubezpieczenia z tytułu śmierci, inwalidztwa i medical assistance oraz poważnego zachorowania w ramach umowy ubezpieczenia zawartej pomiędzy (...) Bankiem S.A. a (...) S.A.

Pożyczkobiorca J. S. zmarł 7 maja 2009 r. Zgodnie z wydanym dnia 9 lipca 2009 r. postanowieniem tutejszego Sądu spadek po nim ustawowo nabyły pozwane S. S., A. G. (2) i I. G..

Pożyczka, którą zaciągnął zmarły nie została w całości spłacona, a pozostała kwota wynosi 700,74 zł.

/dowody:

- umowa pożyczki z dnia 23 lutego 2007 r.- k. 9-13
- postanowienie z dnia 9 lipca 2009 r. w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku- k. 46
- wyciąg z ksiąg bankowych – k. 21

/

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowód z dokumentów załączonych do akt sprawy, a w szczególności o treść umowy pożyczki jaką zawarł powód i pożyczkobiorca. Dokumenty te uznane zostały za wiarygodne, a ich autentyczność nie została podważona przez żadną ze stron.

W przedmiotowej sprawie okolicznością bezsporną było to, że zmarły J. S. zaciągnął pożyczkę, której nie spłacił do końca z uwagi na swoją śmierć. Nie ma również wątpliwości, że pozwane zgodnie z postanowieniem Sądu nabyły po zmarłym spadek. Sporem objęte jest natomiast to czy pozwane są odpowiedzialne za rzeczowy dług spadkowy, skoro w umowie pożyczki wyraźnie oświadczone, że pożyczkobiorca przystępuje do ubezpieczenia z tytułu śmierci w ramach umowy ubezpieczenia zawartej pomiędzy powodem a (...) S.A. wobec wskazania przez powoda, że odmówiono mu wypłaty z tej tytułu świadczenia.

Umowa pożyczki jest umową konsensualną, a zatem dochodzi do skutku przez samo porozumienie stron, a wydanie przedmiotu pożyczki (i przeniesienie jej własności na pożyczkobiorcę) stanowi wykonanie zawartej już umowy. Ponadto jest umową dwustronnie zobowiązującą: pożyczkodawca zobowiązuje się do przeniesienia własności przedmiotu pożyczki (jest zatem umową zobowiązującą do przeniesienia własności) "w zamian" za zobowiązanie pożyczkobiorcy do zwrotu, czyli do przeniesienia własności takiego samego przedmiotu na pożyczkodawcę (przy czym wykonanie zobowiązania przez pożyczkodawcę jest warunkiem skuteczności zobowiązania pożyczkobiorcy, zob. S. Grzybowski, w: System, t. III, cz. 2, s. 708; A. Szpunar, O umowie, s. 32).

Skierowanie roszczenia przeciwko pozwany powód oparł na zasadzie wyrażonej w art. 1034 k.c. zgodnie, z którym do chwili działu spadku spadkobiercy ponoszą solidarną odpowiedzialność za długi spadkowe.

Zgodnie z ustaleniami faktycznymi powód wykonał umowę pożyczki w całości. Jeżeli chodzi o pożyczkobiorcę to rzeczywiście nie spłacił on kredytu do końca z uwagi na swoją śmierć, jednakże okoliczność śmierci pożyczkobiorcy przed uregulowaniem całkowitym wymaganej należności była ubezpieczona, co zostało podniesione przez pozwane.

W art. 6 k.c. przewidziano zapis wskazujący na to, że istnienie sporu między stronami, co do zasady obliuguje jedną z nich do udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Na podstawie art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne. Tak więc, w ocenie Sądu to na powódzie spoczywał obowiązek wykazania, że należycie dokonał wszelkich niezbędnych czynności do uzyskania świadczenia do ubezpieczyciela, a negatywna decyzja ubezpieczyciela w przedmiocie wypłaty świadczenia miała dawać powodowi podstawę do żądania spłaty kredytu przez pozwane jako spadkobierczynie.

Na mocy art. 233§1 k.p.c. Sąd dokonuje oceny wiarygodności dowodów na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Oznacza to, że ocenie tej podlegają także zachowania stron i świadków w trakcie składania zeznań, czy ich reakcję na dowody przeciwnie. Przez moc dowodową rozumie się siłę przekonania, jaką uzyskał Sąd wskutek przeprowadzenia określonych dowodów o istnieniu lub nie istnieniu faktu, którego on dotyczy.

W ocenie Sądu, mając na względzie wszelkie okoliczności sprawy, Sąd oddalił powództwo po myśli art. 353 §1 k.c. a contrario oraz umowy pożyczki z dnia 23 lutego 2007 r.

Sąd uznał, że powód nie udowodnił swojego roszczenia, a co za tym idzie uznał, że pozwane, jako spadkobierczynie nie są zobowiązane do zapłaty dochodzonej kwoty i uznał za zasadny zarzut oparty na treści umowy. Zgodnie z zapisami umowy pożyczki doszło do ubezpieczenia spłaty pożyczki na wypadek śmierci pożyczkobiorcy. Ubezpieczenie zaczęło obowiązywać i obowiązuje nadal, ponieważ nie wykazano by było inaczej, od momentu pobrania od pożyczkobiorcy kwoty 666,97 zł tytułem składki ubezpieczeniowej.

W związku z tym, że umowa ubezpieczenia nadal trwa powód zobowiązany był do wystąpienia do ubezpieczyciela z roszczeniem o zapłatę z tytułu śmierci pożyczkobiorcy odpowiedniego świadczenia. Wprawdzie powód wskazał, że uczynił zadość temu obowiązkowi, ale nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających ten fakt, jak i nie przedłożył żadnych dokumentów zaświadczających temu, że ubezpieczyciel wydał decyzję negatywną i z jakich przyczyn, wobec czego Sąd nie mógł dać wiary temu oświadczeniu. Nie mógł również ocenić, czy powód dołożył wszelkiej staranności przy podejmowaniu wyżej wskazanych czynności i czy negatywna decyzja ubezpieczyciela T. A. nie wynikała przypadkiem z zaniechań i nienależytego, nieprofesjonalnego podejścia do sprawy.

Na marginesie warto wskazać, że kwota składki na ubezpieczenie, zgodnie z tym co podniosły pozwane jest rzeczywiście duża, mając na względzie kwotę którą otrzymał do dyspozycji pożyczkobiorca, a więc 3.000 zł. W ocenie Sądu sprzeczne z zasadami społecznego i niewłaściwe należy uznać to, że pomimo skorzystania za dodatkową, nieproporcjonalnie dużą opłatą z ubezpieczenia spłaty przez ubezpieczyciela kwoty pożyczki na wypadek śmierci, nie dochodzi do realizacji przyjętego zobowiązania. Nie sposób nie dokonać oceny, że w istocie to powód przy wykorzystaniu instrumentów prawnych ubezpieczył własne ryzyko na koszt konsumenta pożyczkobiorcy.

Celem zawarcia umowy ubezpieczenia dla pożyczkobiorców powinno być skuteczne zabezpieczenie udzielanej pożyczki na wypadek śmierci, poważnego zachorowania, utraty pracy czy niezdolności do pracy. Nie może to być tylko chęć obciążenia pożyczkobiorcy dodatkowym kosztem w postaci składki ubezpieczeniowej, dzielonej następnie pomiędzy bank i zakład ubezpieczeń w zamian za okrojoną lub nawet iluzoryczną ochronę.